

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

- **Mulțumiri tuturor enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae” care și-au achitat cu regularitate datoriile către biserică în anul 2017.**
- Totodată adresăm rugămintea de a-și reînnoi membría acelor care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.
- Deasemenea, dorim să-i încurajăm din toată inima pe toți cei care doresc să devină membri ai bisericii noastre dar, din diferite motive, nu s-au înscris încă, asigurându-i că sprijinul lor este foarte apreciat. Ne bucurăm să primim în marea familie a Bisericii Sfântul Nicolae cât mai mulți enoriași cărora le spunem: “BUN VENIT!”

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 29 IANUARIE - 4 FEBRUARIE

Marți 30 ianuarie: SFINȚII TREI IERARHI

Utenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Vineri 2 februarie: ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

Utenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Sâmbătă 3 februarie:

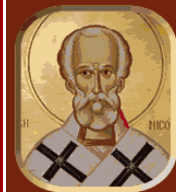
Utenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Duminică 4 februarie:

Utenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 33-A DUPA RUSALII

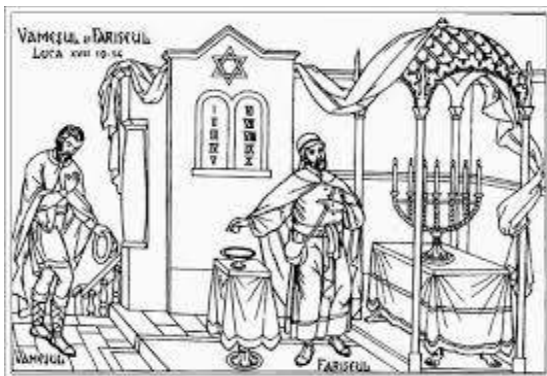

Zis-a Domnul pilda aceasta: Doi oameni s-au suit la templu ca să se roage: unul era fariseu și celălalt vameș. Fariseul, stând drept, așa se ruga în sine: Dumnezeuule, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, prea desfrânați, sau ca și acest vameș. Postesc de două ori pe săptămână, și dau zeciuală din toate câte câștig. Iar vameșul, departe stând, nu voia nici ochii să-și ridice către cer, ci-și bătea pieptul, zicând: Dumnezeuule, milostiv fii mie, păcătosului! Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa decât acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înalța. (LUCA 18, 10 - 14)

Aproapele dinafara si departele dinauntru

In ce priveste intelesurile acestor cuvinte din punct de vedere lingvistic sunt bine definite lucrurile, insa mi se pare mai interesant sa le deslusim din perspectiva pildei „[Vamesului si Fariseului](#)”. Cine este aproape si cine este departe de Dumnezeu dintre cei doi,

ar fi o intrebare sau cine este inafara si cine este inafara Bisericii, dupa fiecare rostire a sa, dupa fiecare gand tainic al inimii sale si nu dupa cum i-a fost viata pana la un moment dat, ar fi o alta intrebare? Vamesul era un om care traia departe de Dumnezeu si in afara comuniunii cu Cel de Sus, iar fariseul era privit ca un om bine infipt in credinta, un bun cunoscator al poruncilor divine, un scrupulos slujitor al invataturilor din Legea lui Moise. Ce se intampla atat de subit incat la Templu se inverseaza "rolurile"?

De ce parca dintr-o data, cel departe de Domnul devine un apropiat al Sau, iar cel care credea ca vietuieste in intimitatea lui Dumnezeu, se departeaza atat de mult desi era in proximitate, stand chiar in fata Domnului? Intrand in filosofia de viata a fiecaruia, dar si in psihologia personajelor vom intelege mai bine ce s-a intamplat de a primit fiecare raspunsul la care nu s-a asteptat... Vamesul era departe si inafara, fariseul era aproape si inafara. Inversiunea se produce in momentul in care unul interiorizeaza relatia lui cu Dumnezeu prin traire si dialog smerit, iar celalalt exteriorizeaza legatura sa cu Divinul, prin raportare trufasa la Lege si la aproapele. Primul stia ca savarsise mult rau siesi si altora, iar cel de-al II-lea era convins ca facuse doar binele si astfel i se cuvin ceva merite pentru aceasta.

Pentru vames se deschide o usa inafara inimii, cheia fiind smerenia, si devine aproapele Celui de departe, iar fariseului i se frange zborul spre Dumnezeu, care se departeaza de el chiar cand credea ca este foarte aproape, dovedind ca El cunoscuse doar pe dinafara pe Dumnezeu, asa cum si ramane - departele Celui atat de aproape de oameni... Este plin de surprize Dumnezeu sau pur si simplu au fost niste

judicati drepte ale Lui? Desigur ca "Dumnezeu le sta impotriva mandrilor", insa cel care implinea Scripturile era fariseul, nu vamesul care era plin de pacate si indeajuns de corupt. Vamesul intrand cu sfiata in Templu zicea in taina: "Dumnezeule, milostiv fii mie pacatosului", iar Fariseul incepuse sa graiasca: eu am facut..., iar acesta e pacatos... Eu nu sunt ca el... judecati rostite cu multumire de sine si autosuficienta.

Sentintele parabolei sunt intru totul justificate, intrucat vedem cum, paradoxal, se poate naste din virtuti si fapte bune, mandrie si cum se poate ivi deasupra... smerenia inimii din multe cadere si patimi... asemenea nuferilor albi care cresc din noroi. Exista cadere care ne opresc din coborare, precum intalnim si urcus grabnic care este urmat de nefericite cadere... Cine sau ce opreste pe unul din coborare, iar pe celalalt din urcare? Smerenia inimii si cainta in cazul Vamesului si trufia vietii si indreptatirea in situatia Fariseului...

Daca ceea ce-l poarta pe om prin tot felul de ostenele ale credintei si prin nevointe, prin fapte marete poate chiar si prin eroism, este amara ravna a mandriei, rezultatul nu este decat nasterea unui fariseu orgolios si nu a unui erou al credintei. In cazul vamesului, desigur nu pacatele si caderile sale l-au ajutat sa devina placut lui Dumnezeu si "sa plece mai indreptat la casa sa", ci smerenia gandurilor sale si pocainta. Nicidecum nu sugeram ca starea de a fi virtuos contine o infirmitate in a dobandi umilinta, iar starea de pacatosenie conduce inevitabil la pocainta. Desigur ca nu! Insa, iata ca in parabola aceasta a Vamesului si a Fariseului tocmai acest lucru neasteptat se intampla. Pentru fiecare dintre noi este o lectie pe care daca ni-o insusim, vom avea de invatat si din caderile si din urcusul nostru... In felul acesta ne vom imbunatati si din lucrarea binelui, a faptelor de credinta, asa cum este firesc, dar si din caderile noastre sau ale altora vom avea cate ceva de invatat... Se poate ca oricare dintre noi, care astazi se considera un apropiat al Domnului, sa ajunga departe de El intr-o zi, iar strainul care odinioara starea in pragul Bisericii sau mult in afara ei, astazi sau maine sa il stranga in bratele inimii pe Dumnezeu, cu o smerenie si o iubire mai mari decat ale noastre.

Daca se va intampla totusi vreo cadere, va lua aminte poate fiecare, ca sa nu mai judece nimeni pe nimeni... Pentru aceasta trufie, Dreptul Judecator ingaduie sa se ajunga la un moment dat in viata, poate si pentru o clipa, in situatia celui pe care-l judecam...